

РЕШЕНИЕ

№ 41130

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8463** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „Лизингова компания“ – АД – [населено място], представлявано от Б. Д. Х. чрез адвокат М. Х. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-002256/05.05.2026г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от М. Т. Т. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС – лек автомобил „Х. Т.“ рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Лизингова компания“ – АД, за срок от шест месеца. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена от некомпетентен орган, при нарушение на изискването за форма, при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адвокат М. Х. поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът – М. Т. Т. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители при СДВР- ПП, на 21.04.2026 г., около 12:54ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от пл. „М.“ към [улица]е установено, че М. П. Х. управлява лек автомобил марка „Х. Т.“ с рег. С., собственост „Лизингова компания“ АД,

ЕИК[ЕИК], като водачът е неправопособен и не представя СУМПС част- 2.

На водача М. П. Х. е съставен АУАН серия ГА с бл. № 5139170/21.04.2026г. за извършено нарушение на чл. 150 от ЗДвП – водачът управлява МПС след като е загубил правоспособност по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП и нарушение на чл. 100, ал.1, т.2 от ЗДвП – водачът не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява.

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002256/05.05.2026г. по чл. 171, т. 2а, б "а" от ЗДвП, издадена от М. Т. Т. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, упълномощен със заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР, на Лизингова компания“ – АД, е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца и са отнети СРМПС и два броя регистрационни табели.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена съобразяване с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2а, б. „а“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че лекият автомобил е управляван от лице, което е загубило правоспособност по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП.

Нарушението е констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Актът е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл. 40-43 от ЗАНН за съставянето му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание. В хода на иницирираното съдебно производство по обжалване на ПАМ жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.

Посочената мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, ал.1, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лизингова компания“ – АД – [населено място], представлявано от Б. Д. Х. чрез адвокат М. Х. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002256/05.05.2026г., издадена от М. Т. Т. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: